

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **D. C.**
státní příslušnost Moldavská republika

zastoupen Mgr. Tomášem Tillmannem, advokátem sídlem 703 00
Ostrava, Vrázova 1324/40

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2023 č. j. OAM-422/LE-VL17-K01-2023,
ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž namítal, že v případě návratu do země původu mu hrozí pronásledování za uplatňování politických práv a svobod. V zemi původu byl napojen na pruskou politickou stranu Šor vedenou politikem Ilanem Šorem, která měla a má nadále silný vliv na zákonodárce, politiky,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

státní složky a policii. Byl pověřen touto politickou stranou Šor, aby šířil myšlenky strany, jezdil na mítinky a vedl diskuse s účastníky. Po nějaké době však pronikl do praktik této strany a vymezil se proti ní a samotné politice. Tímto vymezením mu začaly nemalé potíže. Lidé z politické strany na něho začali tláčit, vyhrožovat a psychicky vydírat. O jeho osobu se začali zajímat vrchní představitelé strany, kteří mají silný vliv na policii a další státní složky. Má tak zcela důvodnou obavu z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu a zároveň mu hrozí nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu, a to z důvodu svých dřívějších politických aktivit a zapojení se s politiky kolem I. Š. Žalobce vyslovil nesouhlas se závěry žalovaného, který vyhodnotil jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany jako neoprávněnou a poukázal na to, že žadatel o mezinárodní ochranu nemusí pronásledování své osoby prokazovat jinými důkazními prostředky, než vlastní věrohodnou výpovědí, byť je Moldavsko začleněno do skupiny bezpečných zemí, nezbavuje to žalovaného posuzovat, zda žadatelům, a tedy i jemu, nehrozí v zemi původu vážná újma, resp. jednání rozporné s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Žalobce dále uvedl, že podle vyhl. č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Moldavsko za bezpečnou zemi původu s výjimkou Podněstří. Vyslovil přesvědčení, že připuštění teritoriálních výjimek pokrývá přístup žalovaného k posuzování žádosti žadatelů z téže země. Je zřejmé, že pokud existuje teritorium země, které legitimní vláda neovládá a není považované za bezpečné, nemůže být celá tato země považována za bezpečnou. Dle žalobce je zcela bezpředmětné zjišťovat, zda žil v Podněstří či ve zbývajících částech Moldavska a zda jej pronásleduje policie Podněsterská, Moldavská nebo Podněsterská, která se za Moldavskou vydává. Žalobce se ohradil proti závěru žalovaného, že mu v případě návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Vyslovil přesvědčení, že v této otázce žalovaný přistupuje velmi formalisticky. Je sice pravdou, že proevropská vláda premiérky Gavrilițaové podala demisi kvůli snahám jiných politických sil i apolitických uskupení sabotovat fundamentální přibližování země k Evropské unii. Ačkoliv nová vláda má nadále snahu vést proevropskou politiku, jsou zde nadále proruské tlaky a vláda musí být nadále maximálně obezřetná a opatrná. Situace v Moldavsku je silně destabilizována. Je zde nadále riziko zavlčení země do válečného konfliktu s Ruskem. Závěr žalovaného, že v zemi neprobíhá žádný vnitřní ani vnější konflikt, je ve světle výše uvedeného naprosto liché a nemůže obstát. Je nepochybné, že mu hrozí vážná újma podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval stěžejní závěry. Především konstatoval, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nebyla posuzována dle § 16 odst. 2 zákona o azylu, případ žalobce nebyl hodnocen v rámci bezpečné země původu, ale bylo rozhodnuto ve věci meritorně. V napadeném rozhodnutí žalovaný dostatečně zdůvodnil, proč nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana. Jestliže jeden z podkladů pro rozhodnutí je označen Hodnocení Moldavska jako bezpečné země, neznamená to, že případ žalobce byl takto posouzen, podklady rozhodnutí vycházejí z různých zdrojů a byly použity ke komplexnímu hodnocení. Žalobní argumentace žalobce ohledně předběžné otázky a hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu se tedy zcela míjí s tímto případem. Žalovaný zdůraznil, že žalobce nepochází z Podněstří. Za místo svého skutečného a registrovaného pobytu ve vlasti označil adresu v okrese Telenesti, který se nachází ve středním Moldavsku. Jeho tvrzení, že mu hrozí pronásledování či vážná újma a je jedno, zda

žije v Moldavsku nebo v Podněstří, je tvrzením zcela hypotetickým, uvedeným pouze v žalobce s cílem účelově zvrátit nepříznivý stav věci a vyhovět tak zákonu o azylu. Žalovaný dále uvedl, že žalobce ve vlasti neměl žádné problémy se státními i orgány ani s bezpečnostními složkami a nebyl ani trestně stíhán. Na dotaz správního orgánu vypověděl, že kvůli rase, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině neměl žádné problémy. Měl trochu problémy kvůli politice, kdy vedení strany na něj tlačilo, aby z ní nevystupoval a vyvíjel aktivitu. Problémy se státními orgány kvůli příslušnosti k této politické straně neměl, problémy byly pouze s představiteli strany, jednalo se o soukromé osoby, členy strany s vyšším postavením. Pokud žalobce ve vlasti pociťoval ze strany zmiňovaných představitelů strany Š. jakýkoliv neakceptovatelný nátlak, jistě mohl, a v případě nepřiměřeného nátlaku i jistě měl, kontaktovat odpovědné státní orgány, především tedy policii. Na základě informací o Moldavsku rozhodně nelze tvrdit, že by tato na jeho podání nereagovala nebo mu dokonce pomoci odmítla. Co se týká snahy žalobce setrvat na území ČR se svojí přítelkyní, odkázal žalovaný na rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004 ve věci sp. zn. 5 Azs 37/2003, z něhož citoval. Dále žalovaný odkázal na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně pak na rozsudek ze dne 17. 5. 2023 ve věci sp. zn. 1 Azs 57/2023, v němž NSS kromě jiného uvedl, že v Moldavsku existuje právní systém poskytující obětem kriminálních činností právní prostředky, odlišná situace může být v Podněstří, ale tento region je vzdálen místu bydliště žalobce.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 10. 4. 2023. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti žalobce sdělil, že je moldavské národnosti a státní příslušnosti. Za poslední místo svého skutečného i registrovaného pobytu ve vlasti označil obec K., okres Telenesti. Z Moldavska vycestoval 22. 1. 2020. Osobním automobilem jel přes Rumunsko, Maďarsko a Slovensko do České republiky. Na území ČR vstoupil 23. 1. 2020. Ve státech EU nikdy dříve nepobýval a nebyla mu ani udělena víza nebo povolení k pobytu v jiných státech. Je rozvedený, má 2 syny, kteří žijí v Moldavsku. Nemá žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu vypověděl, že nechce být deportovaný, má zde přítelkyni, se kterou rok žije, chtějí se vzít. V minulosti byl členem strany zakladatele I. Š. Ze strany vystoupil v roce 2020. Měl šířit myšlenky strany, jejímž byl řadovým členem. K dotazu správního orgánu, zdali měl ve vlasti nějaké potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení, vypověděl, že kvůli rase, náboženství, pohlaví a příslušnosti k sociální skupině žádné problémy neměl. Trochu měl problémy kvůli politice. Vedení strany na něj tlačilo, aby ze strany nevystupoval a vyvíjel aktivitu. Problémy se státními orgány kvůli příslušnosti k označené politické straně neměl, pouze potíže s představiteli strany. Jednalo se o soukromé osoby, členy strany s vyšším postavením. V případě návratu do vlasti se obává, že na něho zase budou vyvíjet nátlak. Do Moldavska se nechce vrátit také proto, že chce žít v České republice s přítelkyní.

Na dotaz správního orgánu, zdali se ve vlasti kvůli dřívějšímu nátlaku představitelů strany obrátil na příslušné státní orgány či bezpečnostní složky, odpověděl, že nebyl ohrožován fyzicky, byl to jen psychický nátlak. Ale i tak by mu policie nepomohla, protože je tam korupce. Policie vezme člověka stranou a řekne, kolik má zaplatit. Tito lidé mají nahoře konexe. Na podporu svých tvrzení žalobce nedoložil žádné doklady, dokumenty ani jiné materiály. Zpětného přetlumočení textu protokolu o pohovoru se vzdal a protokol následně bez připomínek podepsal. Z Moldavska odjel, aby si vydělal nějaké peníze a vylepšil si život. V České republice měl kamarády, proto se rozhodl odjet do České republiky. Na otázku, proč neuposlechl výjezdní příkaz poté, co byl v lednu 2023 vyhoštěn, odpověděl, že neměl peníze na úhradu pokut policii a nevycestoval, jelikož zde má přítelkyni a chce s ní založit rodinu.

6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha žít v ČR se svou přítelkyní a neochota se vracet do vlasti, kde měl v minulosti problémy s představiteli politické strany, jíž byl dříve členem.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP, Základní přehled o zemi, Stav: 2. 3. 2023, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav: březen 2023, ze dne 13. 3. 2023 a Informace OAMP z 15. 2. 2023. V rámci protokolu o pohovoru ze dne 18. 4. 2023 se žalobce vzdal práva seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim.
8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, respektive jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
9. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
10. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
11. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023, se přitom pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
12. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Co se týká jím tvrzených potíží kvůli tomu, že v minulosti byl členem politické strany I. Š., přičemž ze

strany vystoupil v roce 2020, kdy vedení strany na něj tlačilo, aby ze strany nevystupoval a aby nadále vyvíjel aktivitu a v případě návratu do vlasti se obává, že na něho bude vedení strany opětovně vyvíjet nátlak, souhlasí soud se závěry žalovaného, že pokud žalobce ve vlasti pociťoval ze strany představitelů strany Š. jakýkoliv neakceptovatelný nátlak, jistě mohl a v případě nepřiměřeného nátlaku i jistě měl kontaktovat odpovědné státní orgány, tedy především policii. Na základě informací o Moldavsku nelze tvrdit, že by příslušné státní orgány na podání žalobce nereagovaly nebo, že by mu dokonce pomoc odmítly. Z podkladů rozhodnutí rovněž plyne, že žalobce mohl a může svou situaci s případným nátlakem představitelů strany řešit i dalším způsobem. V zemi působí řada domácích i mezinárodních skupin pro lidská práva, veřejný ochránce práv, jehož nezávislost na politických vlivech zaručuje zákon a který se zabývá podáními v případech porušení lidských práv a může zahájit vyšetřování na základě stížnosti nebo z vlastního podnětu. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány, a to ani v souvislosti s dřívějšími politickými aktivitami, nebyl nikdy stíhán, neměl ani problémy kvůli své rase, náboženství, pohlaví či příslušnosti k sociální skupině. Co se týká žalobcem tvrzených problémů a obav z představitelů strany Š., pak se jedná o soukromé osoby. Za situace, kdy žalobce neučinil žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, příp. že by mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně (viz rozsudek NSS ve věci sp. zn. 6 Azs 8/2003 ze dne 11. 3. 2004). Z žádného vyjádření žalobce neplyne, že by se s žádostí o pomoc obrátil na příslušné orgány v zemi původu. Nedůvěra žalobce vůči schopnosti moldavských státních orgánů poskytnout mu v jeho situaci účinnou ochranu, která je založena pouze na jeho subjektivní domněnce, že vrchní představitelé strany mají silný vliv na policii, že roli hraje korupce a také konexe, jedná se o ničím nepodložená tvrzení žalobce. V daných souvislostech nutno zdůraznit, že žalobce neměl žádné potíže se státními orgány své země, neměl ani žádné problémy s vycestováním z Moldavska. Žalobce nebyl ve své vlasti azylově relevantním způsobem pronásledován a nejsou odůvodněné ani jeho obavy z pronásledování v případě návratu do vlasti. Žalobce, jak plyne z jeho výpovědi, neměl ve vlasti žádné problémy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, či příslušnosti k určité sociální skupině. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu.

13. Ke skutečnosti, že žalobce má na území ČR přítelkyni, se kterou chce zde žít, je nutno zdůraznit, že pro účely legalizace pobytu na území České republiky není možné zneužívat specifický institut mezinárodní ochrany formou azylu, který v ust. § 12 taxativně vyjmenovává důvody pro udělení azylu a snaha o legalizaci pobytu mezi ně rozhodně nepatří.
14. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu, podle něhož jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu. Udělení humanitárního azylu je na volné úvaze správního orgánu, přičemž tuto volnou úvahu, tedy zda byl dán důvod hodný zvláštního zřetele, či nikoli, může soud přezkoumávat pouze z hlediska překročení případných mezí správního uvážení, resp. z hlediska případné libovůle ze strany správního orgánu. Žalovaný měl dle názoru soudu dostatek podkladů včetně informací od žalobce pro případné rozhodnutí o důvodnosti postupu ve smyslu § 14 zákona

o azylu, s těmito podklady se v rámci svých úvah náležitě vypořádal, když otázku udělení humanitárního azylu hodnotil komplexně s přihlédnutím k rodinné, sociální a ekonomické situaci žalobce a v rámci správního uvážení nevybočil z mezí stanovených zákonem. V rámci těchto úvah hodnotil i existenci žalobcem tvrzených soukromých vazeb na území ČR, tedy vztah s přítelkyní. Jeho rozhodnutí je v souladu s dosavadní ustálenou judikaturou.

15. Tvrzené obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nespĺňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodů takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu).
16. Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobce do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soud se s jeho závěry, vyjádřenými na str. 6 až 9 napadeného rozhodnutí, na které v podrobnostech odkazuje, zcela ztotožňuje. Rozhodně nelze přisvědčit námitce žalobce, že by žalovaný postupoval formalisticky. Žalovaný hodnotil i situaci v samozvaném Podněstří, tedy mezinárodně neuznané Podněsterské moldavské republice, hodnotil i bezpečnostní situaci po 24. 2. 2022, kdy došlo ke vpádu vojsk Ruské federace na území Ukrajiny, tedy země, která bezprostředně sousedí s Moldavskou republikou, nicméně v době vydání napadeného rozhodnutí, ani ke dni rozhodnutí soudu, neexistují žádné zprávy o tom, že by se konflikt rozšířil mimo území Ukrajiny, tedy i na území Moldavska. V zemi původu žalobce neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Případné vycestování žalobce po posouzení informací o zemi původu a skutečnostech sdělených žalobcem nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky České republiky, jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 8 až 9, přičemž odkázal na relevantní judikaturu, z níž citoval a se závěry žalovaného soud souhlasí, proto v podrobnostech na jeho rozhodnutí odkazuje. Soud připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se soud shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
17. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

18. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.08.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně